

Ændringer, der i tiden mellem den første indkomstansættelse efter anskaffelsen og den sidste ansættelse før afhændelsen sker i skalaprisen for stambesætningsdele, påvirker efter gældende lov ikke indkomstopgørelsen, men desuagtet tages som anført udgangspunktet for beregning af avance eller tab ved afhændelse i den sidst gældende skalapris.

Forsåvidt angår stambesættninger går nærværende forslag ud på, at de avancer eller tab ved afhændelse, der ikke henhører under kapitalvindingsbeskatningens område, jfr. § 129, ligesom nu tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, idet avancen eller tabet — også i overensstemmelse med, hvad der gælder nu, — beregnes ud fra den sidste skalapris, hvilket er nødvendigt af praktiske grunde. Ved køb af stambesætning skal nedskrivning til skalapris ligeledes — bortset fra de tilfælde, der falder ind under kapitalvindingens område, — ske med virkning for indkomstopgørelsen, jfr. § 8, stk. 3. Medens de ændringer i skalaprisen for stambesætning, der indtræder mellem anskaffelsen og afhændelsen, som anført ikke nu påvirker indkomstopgørelsen, har man i stk. 4 i § 8 foreslået, at ændringerne for halvdelens vedkommende tages i betragtning ved indkomstopgørelsen.

Forsåvidt angår *salgsbesætningen*, stemmer de foreslåede regler i det hele med gældende ret, hvorefter alle afhændelser eller værdiændringer påvirker indkomsten.

Ved § 5, stk. 2, har man — i overensstemmelse med det i § 3, nr. 7, tilkendegivne princip — fastslået, at avance eller tab, der konstateres ved udbetaling af forsikrings- eller erstatningssummer vedrørende de i § 5 nævnte aktiver, skattemæssigt vil være at behandle som avance eller tab, der er konstateret ved salg.

§ 5, stk. 5, bestemmer, at overdragelser ved gave betragtes som afhændelse. Samme regel indeholdes i § 129, stk. 3, med hensyn til beskatningen af kapitalvinding.

Til § 6.

Som nævnt under bemærkningerne til § 5 skal efter nærværende forslag forsikringssummer, der udbetales for driftsinventar eller besætning principielt behandles på samme måde som salgssummer. Efter gældende praksis vil avance, der konstateres ved udbetaling af forsikringssummer for driftsinventar eller stambesætning, ikke blive indkomstbeskattet. Anvendes en udbetalt forsikringssum for maskiner eller andet driftsinventar til anskaffelse af aktiver, der er genstand for skattefri

afskrivninger, vil skatteyderen efter gældende ret som følge af forsikringsbegivenhedens indtræden opnå, at han skattefrit kan afskrive hele forsikringssummen — også det beløb, hvormed denne overstiger det skadelidte aktivs nedskrevne værdi, uanset at han som nævnt ikke beskattes af dette beløb.

Det må formentlig erkendes, at det er uheldigt, at en skatteyder kan indkassere en måske betydelig indkomstskattefri gevinst eller — hvad der i realiteten er det samme — opnå ret til en merafskrivning i den skattepligtige indkomst, blot fordi han får udbetalt en forsikringssum, der overstiger det skadelidte aktivs bogførte værdi. Når der ved udbetalingen af forsikringssummen konstateres en avance, vil dette ofte skyldes, at de tilladte afskrivninger på de skadelidte aktiver har været for høje. I de tilfælde, hvor skatteyderen vælger at beholde den ved udbetalingen af forsikringssummen konstaterede fortjeneste, forekommer en indkomstbeskatning af avancen derfor naturlig. Hvor skatteyderen ønsker at anvende forsikringssummen til genanskaffelse, vil en beskatning af avancen i forhold til den bogførte værdi imidlertid på uheldig vis kunne beskære de midler, som er fornødne til at anskaffe et aktiv af samme art og godhed som det ødelagte, og dette forhold kan også gøre sig gældende, hvor den skattepligtige ønsker at anvende forsikringssummen til anskaffelse af andre aktiver, der falder ind under reglerne om skattefri afskrivning, jfr. forslaget § 12, nr. 4. Man har derfor ved § 6 foreslået åbnet adgang for de skattepligtige til at undlade at medregne fortjenesten i indkomsten på vilkår, at det til anskaffelsen medgæede beløb forlods nedskrives med fortjenesten, således at skattefri afskrivninger kun kan foretages på grundlag af det nedskrevne beløb. Det beløb, der er anvendt til forlods nedskrivning, kan naturligvis ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.

Som naturligt er, betinges fritagelsen for beskatning af fortjenesten af, at anskaffelse finder sted indenfor rimelig tid. Man har i så henseende fundet en frist på 1 år efter udløbet af det indkomstår, hvori fortjenesten er konstateret, for passende, dog at finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, skal kunne forlænge fristen.

Til § 7.

I overensstemmelse med kommissionsudkastet (§ 5, stk. 1 a) har man ment at burde skærpe de nu praktiserede regler vedrørende værdiansættelsen af forbrug af egne produkter. I forhold til den nu praktiserede ordning — der var forudsat opretholdt ved martsforslaget — består udvidelsen i, at vær-